

finanslov 1989 kan det skønnes, at der i perioden 1989-92 vil være 681 mio. kr. til rådighed til aktiviteter inden for lovforslagets formål.

Dette beløb er foreløbigt fordelt således: Naturbevaring og -genopretning 270 mio kr., skovtilplantning (herunder opkøb hertil) 281 mio kr. og friluftsliv (opkøb, naturskoler, naturvejledning m.m.) 130 mio. kr. Da skovtilplantning og store naturgenopretnings-

projekter samt etablering af støttepunkter for friluftslivet oftest kræver, at arealerne erhverves, og da det er uvist, hvornår de relevante ejendomme kommer til salg, er det forbundet med stor usikkerhed at skønne over, hvorledes bevillingerne til lovens delformål vil blive forbrugt over tiden.

En foreløbig fordeling ser således ud:

Mio. kr.	1989	1990	1991	1992
Naturbevaring og -genopretning	65,0	65,0	70,0	70,0
Skovtilplantning	55,0	68,5	72,0	85,5
Friluftsliv	30,0	30,0	35,0	35,0
I alt	150,0	163,5	177,0	190,5

Prioriteringen af opgaverne vil finde sted i et snævert samarbejde med Det rådgivende Udvalg, som nedsættes i medfør af lovforslagets § 8. Miljøministeriet tillægger det stor vægt, at interesseorganisationerne på denne måde inddrages i arbejdet på lovforslagets område.

Fordelingen af det nødvendige bevillingsbehov på de enkelte finansår vil blive indarbejdet i de årlige finanslove eller blive forelagt særskilt for de bevilgende myndigheder.

I beløbene er indeholdt de nødvendige udgifter til administration.

Bemærkninger til lovens enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovens formålsparagraf bestemmer, at det med loven – ud over at skabe forbedrede rammer og muligheder for friluftslivet, som det hidtil har været tilfældet med lov 230 – skal tilstræbes at bevare og pleje landets landskabelige og kulturhistoriske værdier, at bevare eller forbedre betingelserne for det vilde plante- og dyreliv samt at øge statsskovarealet. Det fremgår, at der er tale om varetage af 4 sideordnede hensyn.

Lovens virkemidler forudsættes anvendt til naturbevaring, herunder naturpleje, og til naturgenopretning til gavn for såvel flora og fauna som de landskabelige værdier, til skovtilplantning samt til opkøb af arealer til rekreative anlæg til gavn for friluftslivet. Skovtilplantning er ønskelig udfra både produktionsmæssige og naturbeskyttelseshensyn, ligesom skovene er værdifulde for friluftslivet.

Til § 2

Paragraffen hjemler de økonomiske virkemidler, som er nødvendige for at opfylde lovens formål. Som

hidtil er det forudsat, at miljøministeren kan erhverve ejendomme og yde lån til erhvervelse af ejendomme. Udvidelsen i forhold til lov 230 sker ved, at der må skabes hjemmel til at yde lån og tilskud til naturbevaring, naturpleje og naturgenopretning og til at afholde udgifter til skovtilplantning samt til gavn for friluftslivet. Hertil kommer muligheden for umiddelbart at anvende en del af bevillingen til driften af de erhvervede ejendomme.

Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, råder med sine statsskovdistrikter over en velegnet organisation til at varetage opgaven vedrørende statslige erhvervelser.

Den statslige skovtilplantning vil blive foretaget af statsskovdistrikterne. Også naturgenopretningen m.v. på Miljøministeriets arealer og aktiviteter inden for friluftsområdet vil blive varetaget af distrikterne.

For naturbevarings-, -pleje og -genopretningsaktiviteterne, herunder dem der på grundlag af aftaler skal gennemføres af ejendommenes ejere, forudsættes det, at såvel ministeriet som de kommunale råd – i første række de regionale myndigheder – kan være kontrahenter, dvs. indgå aftalerne og formidle de nødvendige tilskud. Herudover forudsættes også almennyttige foreninger m.v. (f.eks. Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening) på baggrund af et tilskud hertil at kunne træffe aftaler med lodsejere om sådanne opgaver. For så vidt angår store eller dyre projekter eller store projekter med en enkelt eller få ejere kan lån eller tilskud gives direkte af ministeriet til ejendommenes ejere.

Store naturgenopretningsprojekter – f.eks. genskabelse af en tørlagt sø – er dog en så omfattende ændring af naturtilstanden, at det nødvendige areal formentlig må erhverves.

I situationer hvor mange, ofte mindre, arealer med forskellige ejere skal indgå i et samlet projekt, vil det ofte være hensigtsmæssigt, at den regionale fred-